

متن پرسش

سلام علیکم: سوال و جوابهای کاربران و شما در مورد آیت الله جوادی و نظرشون راجع به آقای هاشمی را پیگیر هستم و حسابی فکرم را مشغول کرده و تا حالا به نظر میاد که غلبه با اینه که هیچ توجیهی برای این موضع آقای جوادی نمیشه پیدا کرد ولی یه چیزی به ذهن بنده میرسه که با شما در میان میذارم ببینیم آیا میشه آیت الله جوادی را فهمید یا نه؟ همونطور که در فرمایشات دوستان دیدیم آیت الله جوادی از یک روحیه ی عرفانی برخوردارند که بزعم رفقا از چاشنی حماسی کمتری برخورداره و من این روحیه را نسبت به جامعه تشبیه می کنم به روحیه ی مادرانه ای که بنا بر حکمت الهی باید در محیط خانواده جاری و حتی حکمفرما باشه. میخوام بگم شاید ایشون در قبال رهبری که انصافا تو جامعه ی ما نقش یک پدر حکیم و شجاع و مقتدر را ایفا می کنند وظیفه ی خود دیده اند که مادری کنند و یه جاهایی دست افرادی را که مشمول قهر و بی اعتنایی پدر خانواده شده اند را بگیرند تا بیش از این جذب دشمن نشوند. انصافا آقای هاشمی در قبال این مردم خیلی بد عمل کرد ولی شاید آقای جوادی میخواد بگه هاشمی هم مثل من نسبت به این مردم میخواست مادرانه عمل کنه و یه رفاهی براشون فراهم کنه و ... بالاخره مادری دیگه نمیتونه سختی و رنج را به بچه هاش ببینه. اونوقت باید دید میشه نقش آقای هاشمی در صلح تحمیلی و فتنه ی فتنه گران در سال ۸۸ و خلاصه کارهای دیگه ایشون را اینجور توجیه کرد یا واقعا هاشمی ماموریت داشت این مردم را دوباره سوق بده به طرف غرب و فرهنگ غرب را رواج بده. من میگم دو روحیه و دو رویکرده در انسانها و مشکل میشه کسی را که برای خودش نقش مادرانه قایل هست از موضعش منصرف کنی چون واقعا خودش را بر حق میدونه هرچند که پدر خانواده را هم قبول داشته باشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر صورت، اگر بتوانیم کار مؤمنین را حمل بر صحت کنیم، کار خوبی است. می ماند که باید مواظب بود که خدای ناکرده منکری، معروف جلوه نکند. شاید از آن جهت که آقای هاشمی روحیه ی ساده زیستی را در مسئولیت خود به حاشیه برد؛ موجب شد تا برای نظام اسلامی مشکلات وابستگی به غرب تشدید شود. موفق باشید